

۵سال فعالیت کانونی برای کارآفرینی همدان کرسے کشوری دراختیار دارد

بازدید رؤسای کانون‌های کارآفرینی سراسر کشور از باغ‌موزه دفاع مقدس همدان - آذر ۹۳

کانون کارآفرینان با توجه به اهمیت و جایگاه کارآفرینی در جامعه شکل گرفته است. این کانون مجموعه‌ای از کارآفرینان برتر، اساتید دانشگاه، مبتکران و مخترعان، پژوهشگران فعال در حوزه کارآفرینی، سازمان‌های مردم‌نهاد فعال در زمینه کارآفرینی، مسئولان دولتی و کارشناسان دستگاه‌های اجرایی استان (حسب ارتباط موضوعی با مباحث کارآفرینی) است. کانون کارآفرینان استان همدان در سال ۱۳۹۰ مجوز رسمی فعالیت خود را در همدان دریافت کرد و در حال حاضر تلاش می‌کند به عنوان اتاق فکر حوزه کارآفرینی، به منظور تحقق بخشیدن به ایجاد نظام یکپارچه کارآفرینی در راستای تولید علم و محصولات نوین، فرهنگ‌سازی و در نهایت اجرایی کردن حمایت از کارآفرینان و سایر خالقان کسب‌وکارهای مبتنی بر شیوه‌های نوین در تولید محصول و خدمات در استان گام بردارد.

هم‌اکنون ضرورت و موضوع کارآفرینی و ایجاد اشتغال در جامعه ما آنچنان واضح و شفاف است که مواجهه قدرتمندانه و دلسوزانه با آن، بر کسی مخفی و پوشیده نیست. بنابراین در کنار مدیران دولتی مرتبط که با دلسوزی تمام این موضوع خطیر را دنبال می‌کنند ضرورت فعال شدن کانون‌های کارآفرینی مطابق دستورالعمل‌های مصوب، چند سال است که دنبال می‌شود. بنابراین کانون کارآفرینان تلاش می‌کند لایحه‌ای از سوی دولت به عنوان "سازمان کارآفرینی کشور" برای تصویب، تقدیم مجلس کند.

حضور استاندار استان همدان در غرفه کانون کارآفرینان در اولین نمایشگاه توانمندی‌های استان - سال ۹۴

از دیگر اقدامات کانون می‌توان به حضور رئیس کانون کارآفرینان استان همدان در جلسات شورای مرکزی کانون کارآفرینی کشور، حضور منظم رئیس کانون کارآفرینان در جلسات شورای اشتغال و سرمایه‌گذاری استان و تبادل نظر با سایر اعضای شرکت‌کننده در جلسه، ۷۰ مورد مشاوره و پیگیری امور کارآفرینان استان همدان، انجام فعالیت‌های تبلیغی و رسانه‌ای در روزنامه همدان‌پیام به مناسبت ۶ مرداد (روز فنی‌حرفه‌ای و کارآفرینی)، انتشار آگهی‌های تبلیغاتی کارآفرینان فعال استان همدان در روزنامه همدان‌پیام در راستای معرفی تولیدات استان همدان و ترویج فرهنگ خرید محصولات تولیدی و خدماتی و معرفی ظرفیت‌های تولیدی به صورت رایگان، بازدید از کانون‌های کارآفرینی سایر استان‌ها، عضویت این کانون در کمیته مرکز رشد دانشگاه بوعلی‌سینا، ارائه مشاوره رایگان به کارآفرینان و واحدهای تولیدی، تشکیل جلسات متعدد با مدیران کل و رؤسای سازمان‌های مختلف استان همدان به منظور رفع مشکلات کارآفرینان در زمینه‌های مختلف اشاره کرد.

انتخابات هیات رئیسه کانون‌های کارآفرینی کشور در همدان آذر ۹۳

ارائه مشاوره رایگان به کارآفرینان توسط گروه مشاوره‌ای، بازدید از واحدهای تولیدی و بررسی مشکلات کارآفرینان در محل کار، برگزاری نشست‌های تخصصی در حوزه کارآفرینی و راهاندازی کسب‌وکارهای کارآفرینانه توسط اساتید دانشگاهی، انعقاد تفاهنامه فی‌مابین کانون کارآفرینان و انجمن شرکت‌های مشاور سرمایه‌گذاری، تفاهنامه فی‌مابین شرکت نگار نصر و کانون کارآفرینان، شرکت در دومین نمایشگاه توانمندی‌های صنایع کوچک و تخصصی صنایع تبدیلی استان، برپایی غرفه و حضور مؤثر در این نمایشگاه به همراه گروهی متشکل از متخصصین و کارشناسان خبره استان در زمینه‌های صنعت، معدن، کشاورزی، صنایع تبدیلی، بسته‌بندی و برگزاری نشست‌های تخصصی در حوزه کارآفرینی و راهاندازی کسب‌وکارهای کارآفرینانه توسط اساتید دانشگاهی را می‌توان از دیگر اقدامات برشمرد.

از جمله اقدامات برجسته کانون استان همدان می‌توان به برگزاری همایش ملی رؤسای کانون‌های کارآفرینان کشور در تاریخ ۱۳ و ۱۴ آذرماه سال ۹۳ در همدان اشاره کرد. این همایش با حضور دکتر حسن طائی معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، دکتر پریسا ریاحی مدیرکل توسعه کارآفرینی وزارت تعاون، کارشناسان حوزه کارآفرینی این وزارتخانه و ۷۰ نفر از رؤسا و دبیران کانون‌های کارآفرینی کشور در شهر همدان برگزار شد. ۳۰۰ نفر از کارآفرینان برتر سراسر کشور و مدیران استانی و کشوری مرتبط با کارآفرینی و اشتغال نیز در همایش ملی رؤسای کانون‌های کارآفرینان کشور در همدان حضور یافتند. هدف از برگزاری این همایش تبادل نظر در مورد

اساسنامه تشکیل سازمان کارآفرینی و برگزاری انتخابات هیأت مدیره کشوری کانون، معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری به کارآفرینان حاضر در همایش به منظور شناخت ظرفیت‌ها و اولویت‌های توسعه‌ای و کارآفرینی بود. برگزاری کارگاه‌های تخصصی و میزگردهای آموزشی برای انتقال تجربیات و تبادل نظر کارآفرینان، برگزاری انتخابات هیأت مدیره کانون کارآفرینان کشور و بازدید از برخی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و اماکن دیدنی و کارآفرینی استان از جمله برنامه‌های این همایش بوده. یکی از نکات قابل توجه که در این همایش مطرح شد، بحث ارتقای جایگاه کانون‌های کارآفرینی در کشور و تبدیل آنها به سازمان بود که چنانچه این امر محقق شود، شرایط مساعدتری برای حمایت از کارآفرینان و به دنبال آن کمک به روند رشد و توسعه

اعضای هیأت امنای کانون به این شرح است: استاندار همدان (رئیس هیأت)، مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان همدان (دبیر هیأت)، یک نفر از مدیران دستگاه‌های اجرایی در بخش خدمات بر حسب مزیت رقابتی هر استان با معرفی دبیر هیأت، رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان، رئیس سازمان جهادکشاورزی استان، شش نفر از نمایندگان کارآفرین برتر ملی یا استانی به انتخاب کارآفرینان (از تمامی بخش‌های اقتصادی) و با معرفی مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان به معاونت برنامه‌ریزی استانداری، رئیس پارک‌های علم و فناوری استان یا مراکز رشد، یک نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه استان، صاحب‌نظر در حوزه کارآفرینی.

حضور متخصصین استان و ارائه مشاوره رایگان به کارآفرینان

- با صدور اجرائیه بانک کشاورزی مشکلاتم بیشتر شد
- اگر بانک ها دست از دلای بکشند تولید رشد می کند
- کاری از دست مسئولان بر نمی آید
- مسئولان وقتی مواد اولیه نمی دهند دستور قیمت ندهند
- با تسهیلات ۱۸ درصد نمی توان از کارآفرین حمایت کرد

گفتگو با کارآفرینان برتر استانی

جامعه پیش از آنکه شغل بخواهد کار می خواهد

آفرین کار آفرین

هدایت تحصیلی، چرا؟ هدایت تحصیلی، چگونه؟

مهدی عسگری کیا- مدیر مرکز رشد دانشگاه آزاد همدان و مدیرعامل شرکت آموزشی و مشاوره برازه

۱- طرح موسوم به "هدایت تحصیلی" که از سوی وزارت آموزش‌وپرورش مطرح شده، یک عبارت دو کلمه‌ای ساده است که کوهی از معنا، پابدها و چگونگی‌ها را به بدو می‌کشد. اگر چه، این اتفاق خجسته به وقوع پیوست که آموزش‌وپرورش بالاخره از برج عاج آموزش حرف (محض) پایین آمد و تحفه‌ای را با خود به ارمان آورد به نام هدایت تحصیلی، که اگر جامعه و مخاطبان آموزشی قابلیت تغییر و توانایی تحمل شرایط گذار از آموزش محض به هدایت تحصیلی را داشته باشند، چشم امید به آینده‌ای روشن‌تر برای نیروی تحصیلکرده این جامعه خواهیم داشت.

هرچند در بدو امر مانند هر طرح اجرایی دیگری، نواقصی نیز بر این طرح وجود دارد، لیکن به راحتی می‌توان اثبات کرد که پس از دوران گذار و نوسانات اجرایی، این طرح سیستم جامع و جالبی را برای توسعه فردی و اجتماعی کشور پیشنهاد دهد. دو روی سکه برعبار طرح هدایت تحصیلی، دو گروه متفاوت هستند. یک روی سکه دانش‌آموزانی که پایه نهم را سپری کرده‌اند، سرشار از شور و شوق هستند و آرزومند و جاهطلب، لیکن هیچ تصویر روشن و درستی از بازار کار و آینده تحصیلی خود ندارند. در روی دیگر سکه مشاورانی قرار دارند که حسب وظیفه اداری خود تلاش دارند با حفظ وجهه خیرخواهی و مصلحت‌اندیشی این دانش‌آموزان را به مقصد برسانند. اما عدم شناخت کافی از شرایط حاکم بر این نوجوانان

و نگاه‌های بعضاً یکسویه، سبب می‌شود تا معیار تصمیم‌گیری این مشاوران نهایتاً بر پایه تحلیل مجموعه‌ای از داده‌های آماری صورت گیرد که طبیعتاً راضی‌کننده نیست. اثبات منافع و مزایای این طرح به عهده طراحان آن است. لیکن بنده به عنوان کسی که همواره بر ضرورت وجود هدایت تحصیلی در تمام مقاطع تحصیلی تأکید داشته‌ام، موانع نکات انحرافی این طرح را عنوان می‌کنم تا دست‌اندرکاران در چرخه پهبود مستمر این طرح، اگر علاقه داشتند به این موارد نیز توجه کنند. ۱- در هدایت تحصیلی دانش‌آموزان، علاقه حرف اول می‌زنند. هر شاخص دیگری در درجات بعدی اهمیت قرار دارد. ۲- صلاحیت مشاوران به لحاظ اشراف اطلاعات حتماً به تأیید مراجع تصمیم‌گیرنده برسد. ۳۶ ساعت دوره آموزش ضمن خدمت اصلاً کافی نیست. ۳- در پایه دهم به طور مستمر (فصلی) حتماً از کارآفرینان و مشاوران خارج از نظام آموزشی برای صحبت با دانش‌آموزان دعوت شود.

۴- تناسب امکانات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری در

ارمغانی برای توسعه استان

۱- *فاطمه امیری*

کارآفرینی یک مهارت است که سبب توسعه اقتصادی و اجتماعی جوامع می‌شود، کارآفرینان با پذیرفتن ریسک شرایط را برای رشد کشور مهیا می‌کنند. این افراد با بهره‌گیری از خلاقیت و ابتکار خود می‌توانند توسعه را حتی در موقعیت‌هایی که اعتبارات کافی وجود ندارد ایجاد کنند.

مناطق و اقلیم‌های اجتماعی متفاوت کشور، برای اجرای طرح حتماً در نظر گرفته شود.

۵- سلامت جامعه را عموماً سلامت جوانان آن جامعه

تعیین می‌کنند. مبادا که با هدایت ناصحیح و شباندره توانایی این پتانسیل بی‌نظیر را کاهش دهیم.

*** آموزش باید ذهن‌های خالصی را تبدیل به ذهن‌های باز کند، نه به ذهن‌های پر!!**

طبق آخرین اطلاعات پایگاه اطلاع‌رسانی Scopus کشور آمریکا ۲۰ درصد مقاله‌های علمی جهان را تولید می‌کند ولی از ۸۰ درصد اطلاعات علمی موجود در مقاله‌های نمایه شده بهره می‌برد. در این بین سهم تولیدات دانشمندان و محققان ایرانی واقعاً در خور توجه است. لیکن میزان کاربری متخصصان و فناوریان ایرانی از اطلاعات موجود در این مقاله‌ها اسفناک است.چرا؟ ایراد کار کجاست؟ ایراد کار در فقدان آن چیزی است که به عنوان هدایت تحصیلی شناخته می‌شد. ۵۰ سال است از هر دانش‌آموز بپرسید که در آینده دوست دارید چه کاره شوید؟! با جوابی نظیر دکتر، مهندس و خلبان روبه‌رو می‌شوید. اما آیا واقعاً همین مشاغل، شغل‌های رضایت‌بخش و در خور

نتایج تحقیقات علمی همواره بر اهمیت وجود کارآفرینان در جوامع صحه گذاشته است، برای نمونه پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بین رشد اقتصادی و تعداد کارآفرینان در یک کشور همبستگی مثبت وجود دارد و کشوری که دارای تعداد زیادی کارآفرین باشد از محرک های تجاری و اقتصادی قوی‌تری برخوردار است.

شرایط فعلی جامعه ما که با بیکاری جوانان تحصیل کرده، رکود و دشواری‌هایی در تولید همراه شده ضرورت حضور پررنگ کارآفرینان را آشکار می‌کند اما زمینه برای فعالیت این افراد فراهم نبود و کارآفرینان با

خودمان هم رضایت نداریم بنابراین نه خودمان می‌توانیم توسعه پیدا کنیم و نه جامعه را توسعه دهیم به همین دلیل از رشته تحصیلی، شغل، محصول و عملکرد خود دفاع نمی‌کنیم.

*** عارضه‌یابی و راه‌حل:**

۱- سیستم آموزشی کوهی از اطلاعات را به ذهن آموزش‌گیرنده تزریق می‌کند ولی در ارزیابی‌ها، عملاً خودش را ارزیابی می‌کند و دانش‌آموز را پاسخگو تربیت می‌کند نه یادگیرنده! کشور برای پیشرفت نیاز به نسل پرسشگر و یادگیرنده دارد نه نسل شنوا و پاسخ‌دهنده.

۲- سیستم هدایت تحصیلی و مشاوره ما تاکنون مبتنی بر ارزش‌ای ناکامی‌های فردی بوده است نه توسعه موفقیت‌های موجود. مشاورین تحصیلی، شغلی و کسب‌وکار در کشور (البته عمدتاً) از مراجعه‌کننده دل‌خواسته‌هایشان را می‌خرند و در پوشش دیگری به خودش می‌فروشند. هدایت تحصیلی یعنی آنکه مشاور آنقدر شهامت داشته باشد که در صورت صلاحدید از ادامه تحصیل مخاطب خود فضا در رشته پزشکی جلوگیری کند و اگر توانمندی مخاطب در مسائل علوم انسانی است، کمک کند تا مخاطب به عنوان مثال تبدیل به یک وکیل توانمند شود.

۳- شهرام فخر (مجموعه رستوران‌های پدر خوب، بابک بختیاری (آیس پک)، بهروز فروتن (صنایع غذایی بهروز)، یونس ژائله (شیرین عسل) و مرتضی سلطانی (مجموعه صنایع زر) نمونه‌های موفق و در دسترس کارآفرینی بر پایه یادگیری و توسعه هستند. هدایت تحصیلی باید بتواند مثال‌هایی ملموس و در دسترس، مانند موفقیت افراد فوق‌الذکر را به مخاطب ارائه کند. تصویری از آینده تحصیلی و شغل مورد علاقه او را به وجود آورد و مثال‌های عینی را نیز به درستی ارائه کرده و مورد بحث قرار دهد.

۴- هر سال در ابتدای سال از خدانود سبحان می‌خواهیم که «حول حالنا الی احسن الحال» اما همچنان بدون هیچ تغییری در نگرش خود سال‌هاست تکرار مکررات می‌کنیم، این موضوع ربطی به سطح و مقطع تحصیلی ندارد بلکه باید ذهن‌های فعال را به ذهن‌های باز و هدایت‌شده تبدیل کنیم نه به ذهن‌های پر و مملو از اطلاعاتی که کاربری و کارایی این‌ها نیز به اثبات نرسیده است.

۵- ولت دیزنی می‌گوید هر آنچه که از ذهن شما می‌گذرد قابل دستیابی است. اگر اینچنین است که هست ترجیح می‌دهم مجری چیزی باشم که از ذهن رهبرم گذشته است: اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل... اقدام و عمل ... اقدام عمل ... اقدام و عمل!!!

یا حق

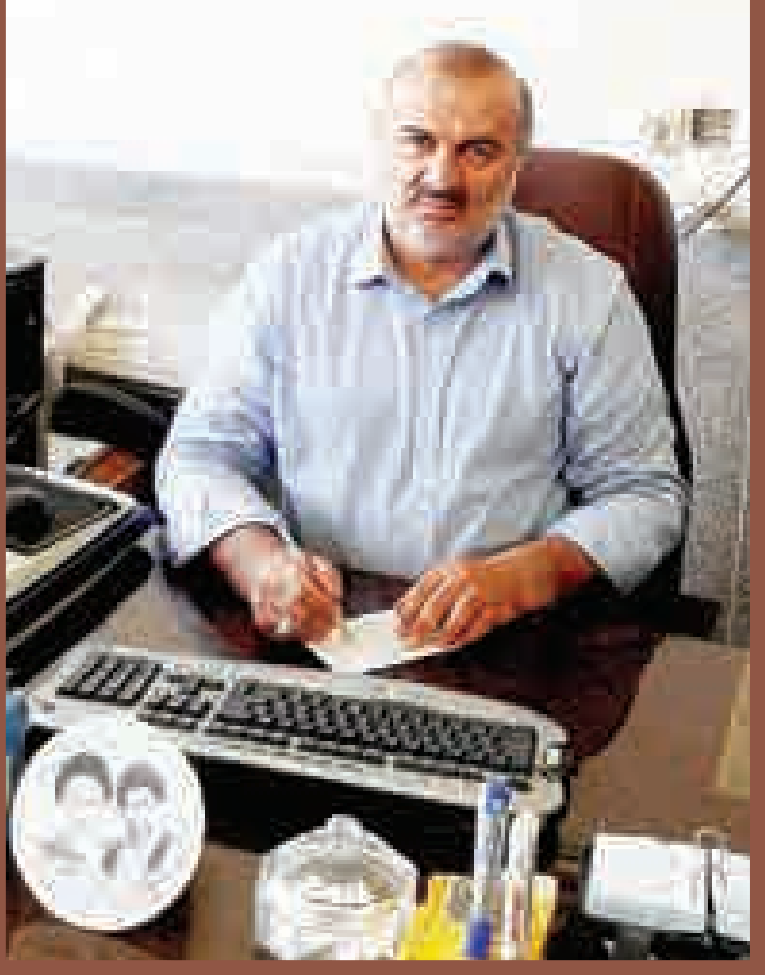
مشکلاتی روبه‌رو هستند.

مشکلات متعددی برای آغاز کارآفرینی وجود داشته و بیش از آن مسائلی پیش روی کارآفرینان قرار دارد که ادامه کار را برای آنها دشوار می‌کند. قوانین خشک کار، تسهیلات با کارمزدهای کلان، نبود حمایت‌های مستمر از کارآفرینان و همچنین دخالت ندادن آنها در تصمیمات کلان رشد این افراد را در جامعه ما محدود ساخته است.

وجود کارآفرینان در جامعه ایرانی و بویژه در استان همدان یک فرصت است و می‌تواند توسعه استان را به ارمان بیاورد، بنابراین باید علاوه بر حمایت از این افراد زمینه برای حضور کارآفرینان جدید

عضو هیات علمی دانشگاه:

کارآفرینی باید درک شود

مهم دانشگاه‌ها در توسعه کارآفرینی آموزش چگونه ریسک کردن است؛ زیرا همه انسان‌ها ریسک‌پذیر نیستند اما با استفاده از شیوه‌هایی که در مباحث روانشناسی وجود دارد می‌توان بسا تمرین افراد را ریسک‌پذیر بسار آورد. آموزش در شکل گیری شخصیت مؤثر است.

۱- **تشکیلات کارآفرینی در ایران تا چه اندازه واقعی‌اند و آیا توانسته‌اند در کارآفرینی انسجام ایجاد کنند؟**

حرکت‌های انجام شده ارزشمند هستند اما کافی نیستند. مسأله‌ای که اهمیت بالایی دارد این است که کارآفرینی را درک کنیم. هرچند که بخشی از این اتفاق رخ داده و مراکز کارآفرینی در دانشگاه‌ها ایجاد شده است ولی این مراکز نیاز به پشتیبانی و امکاناتی دارند که باید در اختیارشان گذاشته شود تا بتوانند رابطه با جامعه دولتی و خصوصی را گسترش دهند.

۲- **نگاه مسئولان به کارآفرینی آیا درست است یا نیاز به اصلاح دارد؟**

حرکت‌های مقدماتی خوبی شکل گرفته که نیاز به عمق بخشیدن دارند. آموزش‌های کارآفرینی باید توسعه یابد و نهادهای درگیر در این موضوع شرایط مناسبی برای آموزش کارآفرینی مهیا کنند. کسی که می‌خواهد کارآفرین باشد باید حمایت شود. اما در شرایط فعلی بسیاری از کارآفرینان به خاطر پشتیبانی نشدن عقب‌نشینی می‌کنند.

۳- **نقش کارآفرینسان در اقتصاد مقاومتی چگونه می‌تواند باشد؟**
این نقش بسیار مهم و با توسعه تفکر کارآفرینانه در جهت اهداف اجتماعی شکل می‌گیرد.

۴- **اعظم اسلامی خواه**

سالمات که رابطه صنعت و دانشگاه با چالش های جدی روبه رو است و این دو ساختار توانسته اند ارتباطی پویا در راستای اهداف یکدیگر داشته باشند، دانشگاه های ما از لحاظ رشد علمی و کیفیت آموزشی جایگاه خوبی را یافته اند و اغلب در مرزهای دانش قرار دارند که می توانند مزیتی برای صنعت محسوب شود و موتور محرک صنعت باشند.

اما مسائلی چون اعتماد نکردن صنعت برای سرمایه گذاری در دانشگاه، نبود نهادهایی که این دو ساختار را پیوند دهد از مسائلی از این دست چالش هایی بر سر راه این دو نهاد قرار داده است.

درباره چگونگی رابطه صنعت و دانشگاه و اقداماتی که می‌تواند برای توسعه کارآفرینی در دانشگاه‌های ایران انجام بگیرد یا فراهم ملکی رنجبر، کارشناس کارآفرینی و عضو هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

۱- **آیا دانشگاه‌های کشور و استان به موضوع کارآفرینی اعتقاد دارند و نگاهشان به کارآفرینی نگاه درستی است یا نیاز به اصلاح دارد؟**

طبیعتاً این اعتقاد وجود دارد. لیکن در نحوه رسیدن به هدف ممکن است تفاوت فاحشی بین آنچه که باید باشد وجود دارد. بنابراین اولاً برای رسیدن به هدف کارآفرینی باید ابتدا زمینه انجام فعالیت‌های عملی دروس در دانشگاه‌ها را طراحی و آماده کنیم و سپس با ایجاد و راناندازی کارآموزی و کاربینی به تربیت کارآفرین در دانشگاه بپردازیم. معمولاً زمانی که شخصی از دانشگاه فارغ‌التحصیل می‌شود نمی‌داند در چه حوزه‌ای می‌تواند مشغول به کار شود و در نتیجه مدت‌ها در فکر فرو می‌رود ولی اگر این امکانات هنگام تحصیل برای دانشجویان فراهم شود وی می‌تواند به سرعت وارد عرصه کار شود.

۲- **آیا مواردی که در رشته‌های کارآفرینی دانشگاهی بکار برده می‌شوند به‌روز هستند یا با علم کارآفرینی دنیا فاصله دارند؟**

در سال‌های اخیر اتفاقات خوبی در نگاه به کارآفرینی بوجود آمده است، اما باید در نظر داشت که دنیا در این زمینه با تغییرات روز افزونی مواجه است که مستلزم شناخت این تغییرات و استفاده از آن به عنوان یک فرصت است. باید بررسی شود که چه اتفاقی در چین و ژاپن افتاده که مشکل اشتغالشان حل شده است و ما هم با استفاده از روش‌های نوین به همین موفقیت دست بیابیم. این تغییرات روزافزون در دنیا باید بررسی شوند و مهمتر آنکه به اطلاع دیگران برسد اما در این اطلاع‌رسانی موفق عمل نکرده‌ایم.

یک زمانی ایجاد دفتر کارآفرینی در دستور کار قرار گرفت ولی بعد از تأسیس آن بجای اینکه عملکرد افراد مشغول در این مرکز به صورت مایوم بررسی شود و اطلاعات بروز در اختیارشان قرار بگیرد آنها تا حدی رها شدند، زیرا در کار دستوری و تشریفاتی به هدف نمی‌رسیم. برای رسیدن به موفقیت باید وارد عمل شد اطلاعات بروز به دست بیاوریم و در اختیار مردم قرار گرفته و موفقیت آنها در مقابل دید مردم قرار گیرد این امر می‌تواند نوعی آموزش محسوب شود و افراد جدیدی را به کارآفرینی در استان ترغیب کند.

۳- **موضوعی که مطرح است و گفته می‌شود دانشگاه باید کارآفرین تحویل جامعه دهد، در چه شرایطی امکان تحقق دارد؟**

کشورهای توسعه یافته به کارآفرینی چقدر بها می دهند

۱- آموزش کارآفرینی، امروزه در کشورهای صنعتی و فراصنعتی بخش قابل توجهی از برنامه‌های آموزشی دانشگاه‌ها را به خود اختصاص داده است. در ایالات متحده، بیش از ۵۰ دانشگاه (۲۲ دانشگاه در بالاتر از ۵ رشته تحصیلی، آلمان ۴۲ دانشگاه، سوئد ۸ دانشگاه، ایتالیا ۵ دانشگاه، فنلاند ۶ دانشگاه، اتریش ۷ دانشگاه، مالزی ۴ دانشگاه، مجارستان ۷ و در تایوان، بنگلادش و اندونزی حداقل ۲ دانشگاه. کارآفرینی را تدریس می‌کنند. در ایران نیز طی ۲ سال اخیر، در حدود ۱۲ مرکز کارآفرینی کار خود را در دانشگاه‌های کشور آغاز کرده‌اند که این مراکز مسئولیت تحقیق و آموزش را بر عهده دارند. اما آنچه که از اهمیت بالایی برخوردار است نحوه نگرش به کارآفرینی و دنبال کردن آن تا رسیدن به هدف است. در دانشگاه‌های ایران کارآفرینی مورد بحث قرار گرفته و نهادهای نیز با آن آشنایی ناقصی پیدا کرده‌اند اما هنوز کارآفرینی بر اساس آن اصول و قوانیدی که کشورهای توسعه یافته از آن استفاده می‌کنند آموزش و استفاده نمی‌شود. نخستین کشورهایی که در این زمینه کار کردند و به ترتیب قدم جلو گذاشته‌اند، آلمان، انگلیس و آمریکا بوده‌اند. در آلمان در سال‌های ۱۹۳۳ تا ۱۹۳۵ مطالعه و شناسایی بر روی افراد جسور و نوآور و افراد بالنگیرهای که اتفاقاً دارای محدودیت‌های شدید مالی بودند آغاز شد. نخستین سیاست‌ها، سیاست‌های حمایتی از این افراد بود. به همین منظور نخستین آموزشکده برای تربیت این افراد در آن سال‌ها در این کشور ایجاد شد.

افساد در این دانشکده‌ها طی دوره‌های کوتاه‌مدت، آموزش‌های لازم را برای شروع کارهای اقتصادی طی می‌کردند و یکی از این مباحث این بود که چگونه اقتصاد از طریق توسعه کارآفرینی رشد یابد.

افراد در این آموزشکده‌ها مسائل خود را می‌گفتند و تعدادی وراثشناس، رفتارشناس، جامعه شناس و استاد مدیریت به اندیشه این افراد جهت می‌دادند. اما اواخر دهه ۵۰ میلادی نخستین کشوری که در این زمینه کلاسیک کار کرد و ترویج فرهنگ کارآفرینی را از سطح دبیرستان شروع کرد کشور ژاپن بود. نخستین مؤسسه در توکیو در سال ۱۹۵۶ میلادی آغاز به کار کرد.

در سال ۱۹۵۸ آموزش‌وپرورش ژاپن دست به کار شد و با پیساده کردن یک طرح توانست در حین تحصیل به دانش‌آموزان خود آموزش دهد که چگونه به دنبال کسب سود باشند.

مسأله کارآفرینی به سطح دانشگاه‌ها هم در ژاپن کشیده شد. به طوری که اکنون در ژاپن ۲۵۰ مؤسسه بزرگ کارآفرینان وجود دارد. آمارهای حاصل شده در این زمینه جالب است: بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۹۲ میلادی بیش از ۹۶ درصد نوآوری‌های صنعتی که توانست موقعیت ژاپن را در اقتصاد جهانی به یک موقعیت برجسته و برتر تبدیل کند توسط کارآفرینان صورت گرفت.

البته سیاستگذاری‌ها و حمایت‌های دولت در این زمینه، نقش مهمی داشت. کارآفرین‌ها در یک اتاق خاص و در مراکز مجهز و مناسب کار می‌کردند و تشویق می‌شدند و اختراعات و ابتکارات با نام خودشان ثبت می‌شد و به عنوان قهرمان ملی معرفی می‌شدند. هنوز هم در کشور ژاپن در شرکت‌هایی بزرگ مثل میسوبیشی و چند شرکت دیگر یک سری افرادی استخدام می‌شوند و بدون داشتن هیچ نوع پست سازمانی در داخل اتاق‌ها می‌نشینند و در زمینه نوآوری کار می‌کنند علاوه بر حقوق ماهیانه قرارداد نوآوری از آنها توسط صاحب شرکت خریداری می‌شود. آماري که از کشور آمریکا در دست است اشار دارد بر اینکه بیش از ۹۶ درصد از اختراعات و نوآوری‌ها توسط کارآفرینان واحدهای صنعتی کوچک و متوسط انجام شده است.

همه اینها در حالی است که هنوز در کشور ایران، چه در سطح سیاستگذاری و چه در قلمرو پژوهشی- آموزشی، کار منظم و حساب شده‌ای در زمینه کارآفرینی انجام نشده است.

